

UCHWAŁA Z DNIA 10 MAJA 2012 R.

SNO 22/12

Przewodniczący: sędzia SN Jarosław Matras.

Sędziowie SN: Teresa Bielska-Sobkowicz, Marian Kocon (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny z udziałem protokolanta w sprawie sędziego Sądu Okręgowego po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2012 r. zażalenia sędziego na uchwałę Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 9 stycznia 2012 r., sygn. akt ASDo (...), w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej

uchwalił: utrzymać w mocy zaskarżoną uchwałę.

UZASADNIENIE

Uchwałą z dnia 9 stycznia 2012 r. Sąd Dyscyplinarny – Sąd Apelacyjny zezwolił na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Okręgowego za czyn z art. 177 § 1 k.k., polegający na tym, że w dniu 23 lipca 2011 r. w A., na ulicy Grunwaldzkiej, kierując samochodem marki „Fiat Panda”, nr rej. (...), nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że nie zachowała należytej ostrożności zbliżając się do oznakowanego przejścia dla pieszych, w wyniku czego potrafiła przechodzącą przez przejście dla pieszych K. Ś., wskutek czego doznała ona obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy z krwiakiem podskórnym prawej okolicy czołowej, otarcia naskórka czoła, krwotocznego stłuczenia mózgu, wieloodłamowego złamania szyjki i głowy prawej kości ramieniowej, złamania dalszej nasady lewej kości promieniowej z przemieszczeniem odłamów, wieloodłamowego złamania miednicy, a obrażenia te naruszyły czynności narządów jej ciała i rozstrój zdrowia na okres powyżej siedmiu dni.

Ponadto, na podstawie art. 129 § 2 i § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm., dalej jako: u.s.p.) Sąd

Dyscyplinarny – Sąd Apelacyjny zawiesił sędziego Sądu Okręgowego w czynnościach służbowych i obniżył o 25 % wysokość jej aktualnie otrzymywanego wynagrodzenia.

Sąd Dyscyplinarny – Sąd Apelacyjny podkreślił, że analiza materiału dowodowego zebranego w sprawie daje podstawę do przyjęcia, że zachodzi dostatecznie uzasadnione podejrzenie popełnienia przez sędziego czynu spełniającego znamiona z art. 177 § 1 k.k., zaś stopień społecznej szkodliwości czynu jest w sposób oczywisty wyższy od znikomego. Stąd też zachodzą podstawy do wydania uchwały zezwalającej na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, na podstawie art. 80 § 2c u.s.p.

W zażaleniu z dnia 30 stycznia 2012 r. sędzia wniosła o zmianę zaskarżonej uchwały i odmówienie zgody na pociągnięcie jej do odpowiedzialności karnej oraz o wstrzymanie wykonania punktu 2 uchwały w przedmiocie zawieszenia w czynnościach służbowych i obniżenia wynagrodzenia.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Zgodnie z art. 80 § 2c u.s.p. sąd dyscyplinarny wydaje uchwałę zezwalającą na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, jeżeli zachodzi dostatecznie uzasadnione podejrzenie popełnienia przez niego przestępstwa. W orzecznictwie podkreśla się, że do wydania uchwały są niezbędne dowody – ocenione obiektywnie – na podstawie których można podejrzewać, że miało miejsce przestępstwo. Nie jest oczywiście wymagane przekonanie o winie, ale też nie wystarcza samo przypuszczenie, że było tak, jak we wniosku. Z powołanego przepisu wynika również, że nawet nie każde uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa daje podstawę do uchylenia immunitetu, bowiem należy wykazać, że podejrzenie jest dostatecznie uzasadnione (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2007 r., SNO 21/07; z dnia 23 stycznia 2007 r., SNO 70/06; z dnia 17 października 2006r., SNO 58/06; z dnia 16 września 2004 r., SNO 29/04).

Analiza materiału dowodowego daje podstawę do przyjęcia, że Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny właściwie ocenił cel prowadzonego postępowania i trafnie wskazał jakie przesłanki decydują o podjęciu decyzji zezwalającej na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej. Podstawą dla wydania zaskarżonej uchwały była wszechstronna ocena dowodów zebranych w sprawie, w szczególności protokołów oględzin, zeznań K. Ś. oraz S. B., jak też dokumentacji medycznej oraz opinii sądowo-lekarskiej. Zrekonstruowany stan faktyczny sprawy nie budzi wątpliwości; nie był również kwestionowany

przez sędziego w zażaleniu. Czyn opisany w uchwale wypełnia znamiona czynu zabronionego z art. 177 § 1 k.k. W tej sytuacji zaskarżoną uchwałę należało utrzymać w mocy.

Brak jest również podstaw do uwzględnienia żądania wstrzymania wykonania punktu 2 uchwały w przedmiocie zawieszenia w czynnościach służbowych i obniżenia wynagrodzenia. W dniu wydania zaskarżonej uchwały takie rozstrzygnięcie było obligatoryjne. Należy podkreślić, że dolegliwość tego rozstrzygnięcia została zdecydowanie osłabiona w następstwie uchwały Sądu Dyscyplinarnego – Sądu Apelacyjnego z dnia 2 kwietnia 2012 r., w której Sąd odstąpił od dalszego zawieszenia sędziego w czynnościach służbowych i obniżenia wynagrodzenia.

Mając to na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji.